

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Η Θήβα και η βοιωτική συμμαχία

Οι βοιωτικές πόλεις είχαν σχηματίσει συμμαχία και χρησιμοποιούσαν δικό τους νόμισμα. Από τις πόλεις αυτές η πιο σημαντική ήταν η Θήβα. Οι Θηβαίοι αργότερα ως αρχηγοί της βοιωτικής συμμαχίας δε δέχτηκαν να υπογράψουν την Ανταλκίδεια ειρήνη, γιατί δεν ήθελαν να διαλυθεί η βοιωτική συμμαχία.

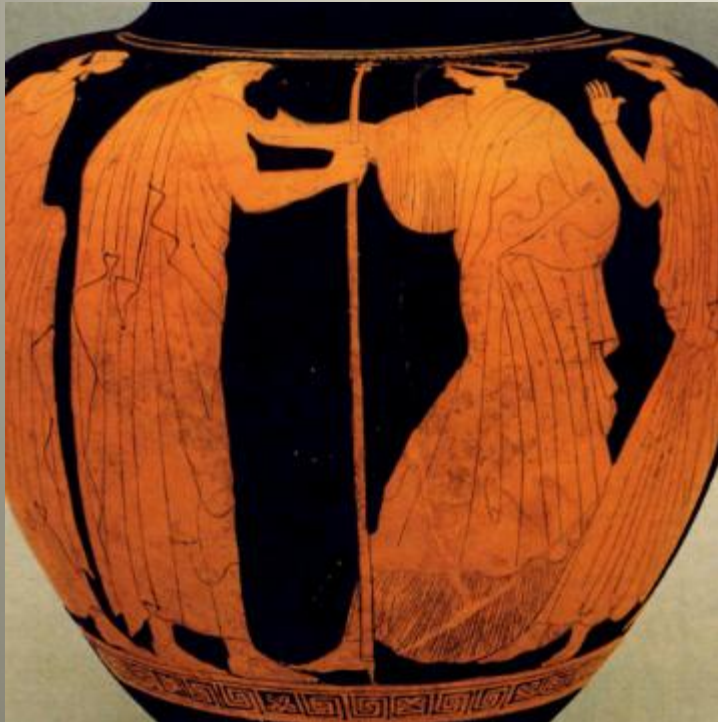

Η Θήβα, χτισμένη στη μέση μιας εύφορης πεδιάδας, υπήρξε η πιο ονομαστή πόλη της Βοιωτίας.

Το όνομά της το οφείλει στη **Θήβη**, που ήταν κόρη του **Ασωπού**.

Ασωπός, μυθικός βασιλιάς των Πλαταιών

Θεωρείται γιος του Ποσειδώνα και της Πηρώς ή του Δία και της Ευρυνόμης ή του Ωκεανού και της Τηθύος. Από τη Μετώπη, κόρη του ποταμού Λάδωνα, απέκτησε δύο γιους, τον Ισμηνό και τον Πελάγοντα, και είκοσι κόρες, ή δώδεκα σύμφωνα με τον Διόδωρο, καθεμία από τις οποίες ονομάζει μια περιοχή. Κόρκυρα, Σαλαμίνα, Αίγινα, Πειρήνη, Θήβη, Τανάγρα, Θέσπια, Σινώπη είναι μερικές από αυτές. Κάποιες, η Σαλαμίνα, η Αίγινα..., απάγονται από θεούς, τον Δία ή τον Ποσειδών, και αποκτούν σπουδαία παιδιά.

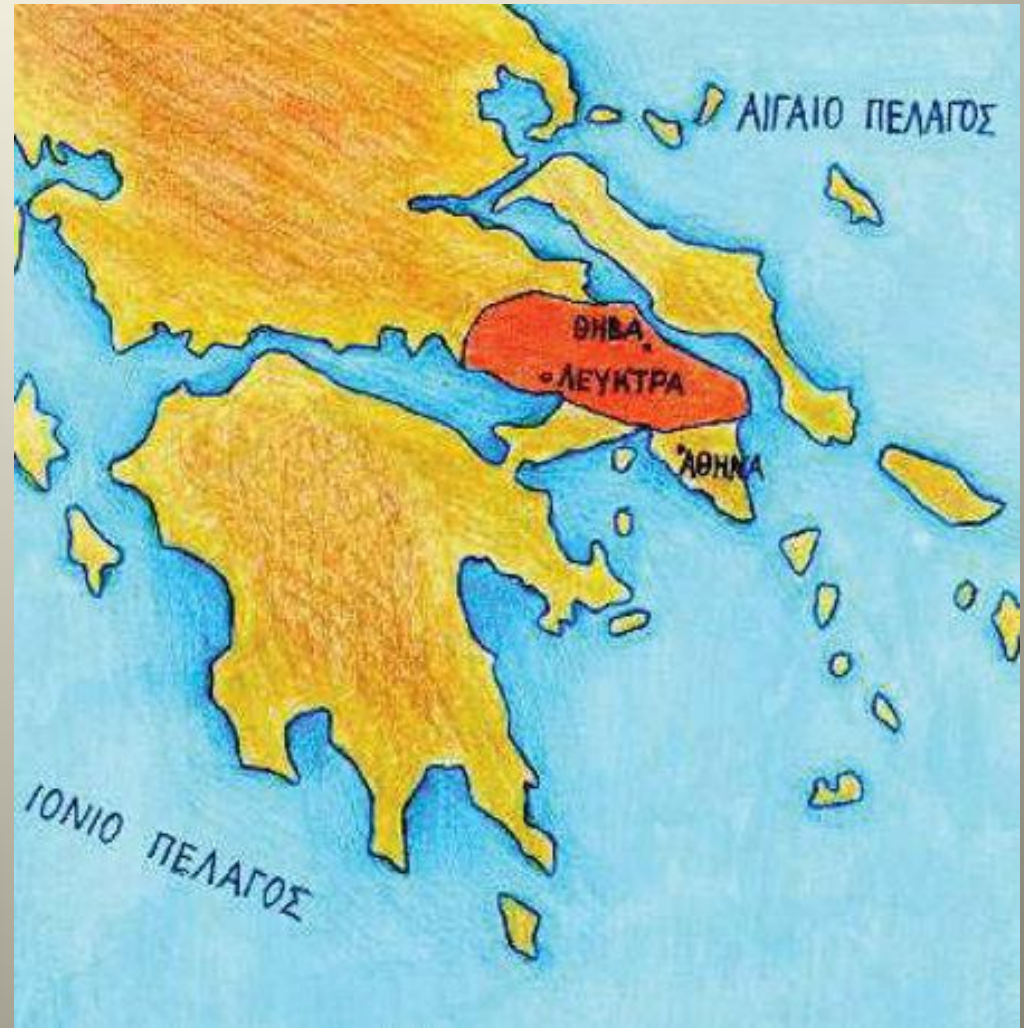
Πηγή : <https://www.greek-language.gr/>

Πρώτο πολίτευμά της ήταν η **βασιλεία**. Οι πλούσιοι όμως **γαιοκτήμονες** έδωξαν το βασιλιά και κυβέρνησαν αυτοί.

γαιοκτήμονες :
οι πλούσιοι
που είχαν
πολλά κτήματα

Οι πόλεις της Βοιωτίας είχαν δημιουργήσει και αυτές **συμμαχία**. Χρησιμοποιούσαν μάλιστα και **δικό τους νόμισμα**, γιατί αυτό διευκόλυνε τις σχέσεις μεταξύ τους. Την αρχηγία της συμμαχίας την είχαν συνήθως οι **Θηβαίοι**.

Το πιο σημαντικό θρησκευτικό κέντρο ήταν **το μαντείο του Ογχεστού**, όπου λατρευόταν ο **Ποσειδώνας**. Εκεί γίνονταν αγώνες, στους οποίους έπαιρναν μέρος αθλητές απ' όλες τις βοιωτικές πόλεις.

Στη βοιωτική συμμαχία δε συμμετείχαν οι **Πλαταιείς**. Οι Θηβαίοι θέλησαν με τη βία να τους οδηγήσουν στη συμμαχία. Οι Πλαταιείς όμως δε δέχτηκαν και ζήτησαν βοήθεια από τους Αθηναίους.

Ο αθηναϊκός στρατός ανάγκασε τους Θηβαίους να αφήσουν ήσυχους τους Πλαταιείς. Από τότε οι Πλαταιείς είχαν φιλικές σχέσεις με τους Αθηναίους.

Χατζόγλου Μαρία

Μετά τον Πελοποννησιακό πόλεμο οι Πέρσες άρχισαν να ανακατεύονται στα πράγματα της Ελλάδας.

Οι Σπαρτιάτες υπέγραψαν με τους Πέρσες μια συμφωνία, που είναι γνωστή ως **Ανταλκίδεια ειρήνη (386 π.Χ.)**.

Σύμφωνα με τους όρους της ειρήνης, οι πόλεις της Ελλάδας έπρεπε να μείνουν **αυτόνομες, ελεύθερες** δηλαδή να **κανονίζουν** μόνες τους τα ζητήματα που τους **απασχολούσαν**.

Οι Θηβαίοι δε δέχτηκαν τους όρους. Αν τους δέχονταν έπρεπε να διαλυθεί η συμμαχία.

Χατζόγλου Μαρία

παράθεμα 1 Το «κοινό των Βοιωτών»

Οι πόλεις της Βοιωτίας είχαν δημιουργήσει μια συμμαχία, γνωστή σαν «κοινό των Βοιωτών». Επικεφαλής αυτής της ομοσπονδίας ήταν οι βοιωτάρχες, οι οποίοι είχαν πολιτική και στρατιωτική εξουσία. Κάθε πόλη εξέλεγε ένα βοιωτάρχη, εκτός από τη Θήβα που είχε δύο. Η εξουσία του βοιωτάρχη διαρκούσε ένα μόνο χρόνο. Οι μόνοι που αποτέλεσαν εξαίρεση ήταν οι δύο μεγάλοι ηγέτες της Θήβας: ο Επαμεινώνδας και ο Πελοπίδας. Όλοι οι βοιωτάρχες ενωμένοι σχημάτιζαν συμβούλιο και έπαιρναν τις αποφάσεις με πλειοψηφία. Ο αρχαίος γεωγράφος Πausanias αναφέρει ότι οι συγκεντρώσεις γίνονταν συνήθως στο ναό της Ιτωνίας Αθηνάς, στην πόλη Κορώνεια.

Εγκυκλοπαίδεια Κόσμος, τόμος 6ος, σ.336-337 (διασκευή)

3. Δίδραχμο της βοιωτικής συμμαχίας. Στη μία πλευρά του απεικονίζεται η χαρακτηριστική ασπίδα των Βοιωτών (Αθήνα, νομισματική συλλογή Αρχαιολογικού Μουσείου).

παράθεμα 2

Ένας έξυπνος Θηβαίος

4. Χορευτές και μουσικός με αυλό• αναπαράσταση από αγγείο

Δεν μπορώ να κρύψω τη σοφή και συνάμα ελληνική διαγωγή του Ισμηνία από τη Θήβα. Όταν πήγε στην Περσία ως απεσταλμένος της πατρίδας του, θέλησε να δει από κοντά το μεγάλο βασιλιά. Ο υπηρέτης του βασιλιά τού είπε: «Ξένε Θηβαίε, υπάρχει νόμος περσικός, σύμφωνα με τον οποίο αυτός που θα δει το βασιλιά και θα του μιλήσει, πρέπει πρώτα να τον προσκυνήσει. Αν θέλεις λοιπόν και συ να τον συναντήσεις, να κάνεις το ίδιο, διαφορετικά θα πεις ό,τι θέλεις σε μένα». Τότε ο Ισμηνίας είπε: «οδήγησέ με». Αφού πλησίασε

και τον είδε ο βασιλιάς, έβγαλε το δαχτυλίδι του και, χωρίς να φανεί, το έριξε κάτω στα πόδια του και αμέσως έσκυψε και το πήρε πίσω. Έτσι κατάφερε από τη μια να πιστέψει ο βασιλιάς ότι τον προσκύνησε και από την άλλη δεν έκανε τίποτε απ' αυτά που ντροπιάζουν τους Έλληνες. Αντίθετα μάλιστα πέτυχε να πάρει όλα όσα ζήτησε από τον Πέρση βασιλιά.

Αιλιανός, Ποικίλη Ιστορία, Α', 21 (διασκευή)

παράθεμα 3 Οι Ταναγραίες κόρες

Οι Ταναγραίες κόρες είναι χαριτωμένα πήλινα αγαλματάκια νεαρών γυναικών. βρέθηκαν μέσα σε τάφους στην Τανάγρα της Βοιωτίας σε ανασκαφές που έγιναν από το 1870-1889. Οι κυρίως όμως Ταναγραίες κόρες άρχισαν να κατασκευάζονται από τα μέσα του 4ου αιώνα π.Χ. μέχρι τον 3ο αι. π.Χ.. Τα αγαλματάκια αυτά παρουσιάζουν τις νεαρές Ταναγραίες σε όλες τους τις εμφανίσεις. Ο πιο συνηθισμένος τύπος είναι αυτός με τα ρούχα του περιπάτου, που ήταν χιτώνας και ιμάτιο τυλιγμένα γύρω από το σώμα και τα χέρια. Άλλες φοράνε καπέλο ή κρατάνε βεντάλια ή άλλα αντικείμενα. Άλλες κάθονται σε βράχους σκεπτικές, άλλες παίζουν ή χορεύουν, πότε μόνες και πότε με συντροφιά. Τα αγαλματάκια αυτά ήταν χρωματισμένα με πολύ ζωηρά χρώματα. Τα ρούχα σε πολλά από αυτά είναι γαλάζια ή ροζ, τα μαλλιά ξανθά και τα παπούτσια κόκκινα. Καταπληκτικό είναι πως, παρόλο που μοιάζουν μεταξύ τους οι Ταναγραίες, δεν υπάρχουν ούτε δύο αγαλματάκια εντελώς ίδια.

5. Ταναγραία κόρη
(Μουσείο Λούβρου)

Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό Ηλίου, τόμος 17ος, σ. 573 – 574 (διασκευή)